

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Дяченко О.В. к.е.н.

Забезпечення продовольчої безпеки країни, підвищення ролі і конкурентоспроможності вітчизняного аграрного сектора економіки на світовому ринку продовольства, розвиток сільських територій залишаються важливими і в той же час досить проблемними питаннями сьогодення.

Внаслідок допущеного раніше значного відставання соціально-економічного розвитку сільських територій, спроби реалізації заходів щодо поліпшення ситуації виявились недостатніми для повного і ефективного використання в загальнонаціональних інтересах потенціалу сільських територій, підвищення якості життя на селі.

Складність розвитку сільських територій багато в чому полягає у протиріччях, закладених в самих зазначених територіях.

1. Особливості розселення сільського населення. 30% населення України проживає в сільській місцевості. Однак, у зв'язку з негативними соціально-економічними процесами, відбувається міграція економічно-активного населення в міста і села міського типу, що призводить до ситуації катастрофічного зниження населення в селах, формування великої кількості малих сіл, що мають чисельність населення до 200 чоловік.

Кількість таких сіл становить до 37% від загальної кількості. Збільшилося число сіл з населенням до 10 осіб. Формування та налагодження соціальної інфраструктури в таких селах майже не відбувається, поліпшення якості життя населення не передбачається. І те фінансування сільського розвитку яке невеликими темпами все ж здійснюється, до таких сіл просто не доходить. Відсутність працюючої програми щодо поліпшення даної ситуації означає одне - ми дозволяємо і зараз цим селам вимирати.

2. Земельна реформа та питання продажу земель. Болюче питання для багатьох селян. Перш за все тому, що навіть отримавши паї, далеко не всі бажаючи мають змогу придбати необхідний набір техніки для обробітку.

Непрестижність сільськогосподарської праці, брак інтересу молоді до фермерства, старіння населення, що займається сільським господарством, провокує поглиблення процесів відчуження земель. Селяни якби-то й залишаються власниками, але по суті земля все в більшому ступені відходить до великих підприємств, зараз на правах оренди, а після знаття мораторію, скоріш за все й фізично та юридично.

Можна обговорювати питання більш ефективного власника, але методи залежать від цілі – короткострокове отримання прибутку або збереження землі для України та українців. Це й питання культурної спадщини, й екології, збереження природного та ландшафтного розмаїття тощо.

3. Важливе протиріччя полягає в важливості застосування інновацій в розвитку сільського господарства та прилеглих територій.

Означені питання міграції, низької якості життя та вкрай низької престижності села призводять до того, що молодь, яка отримує освіту, пов'язану із сільським господарством, не прагне повернутися до землі. А населення, що мешкає на сільських територіях – більш консервативне, рівень життя, оплати праці не завжди дозволяє вчасно підвищувати кваліфікацію.

Для виробництва – це питання придбання нової ефективної техніки, що є непосильним в умовах, що склалися. Інтеграційні процеси, в яких бере участь Україна, на даний час лише загострюють, але не вирішують питання оновлення матеріально-технічної бази аграрного сектору, ставлять у жорсткі конкурентні умови селян, які по суті є виробниками близько 50% сільськогосподарської продукції України, які, одночасно, знаходяться в тяжких умовах виживання.

Ці та інші питання потребують обговорення та вирішення як на місцевому, так і на рівні держави. При цьому потрібне забезпечення більш високого рівня і послідовності державної підтримки, розширення її діапазону, посилення державної координації заходів, що вживаються, підвищення ефективності та контролю використання ресурсів, що направляються на сільський розвиток.

Можливе залучення позабюджетних коштів для співфінансування програмних заходів; моніторинг якості життя населення в регіонах та вчасне реагування та проблемні питання, впорядкування сільських поселень та виділення коштів на відбудову найнеобхідніших об'єктів соціальної інфраструктури, підвищення престижності сільськогосподарської праці; активізація на селі підприємницької активності, місцевого самоврядування, підвищення зайнятості та доходів сільського населення.

ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ.

Коваленко К.І. студент 1м курсу, ФЕІМ, спец. «Економіка підприємства»
Наук. керівник: к.е.н. Дяченко О.В.

У складних умовах сьогодення для багатьох підприємств і компаній стоїть важливе питання ефективності діяльності. Страховий ринок України зараз зіткнувся з викликами, що для багатьох компаній загрожують перетворитися на випробування. Значне число страхових компаній, які не виконують своїх фінансових зобов'язань перед клієнтами, розоряються і зазнають збитків. У той же час в умовах кризи потреба в страховому захисті, особливо серед населення, яке не має коштів для інших способів захисту своїх майнових інтересів, в тому числі і від наслідків кризи, зберігається на досить високому рівні.

Головна мета страхової діяльності полягає в задоволенні суспільних потреб у надійній страховому захисті, відповідної загальноприйнятим нормам фінансової стійкості. Ступінь досягнення цієї мети і визначає ефективність страхової діяльності. Потрібно зосередити свою увагу і на те, що власники страхових організацій зацікавлені в ефективності свого бізнесу, тому що цей сектор постійно розвивається, що в свою чергу призводить до збільшення конкуренції. Вироблена оцінка передбачає порівняння операцій в організації, їх аналіз кількісних показників, які виражені в грошовій формі. На основі зробленого аналізу приймаються рішення про прийняття змін щодо діяльності страхової компанії.

Аналіз загальної ефективності діяльності компанії включає в себе вивчення наступних факторів:

Аналіз доходів з розбивкою по окремих підрозділах компанії, галузям, страхових продуктів і послуг, каналах реалізації;

Стабільність / мінливість рівня доходів;

Показник ділової активності, який показує відношення надходжень страхових премій (платежів) на певну дату поточного року до валюти балансу на цю ж дату за попередній рік;

Частка прибутку в валової виручці (до і після сплати податків);

Прибутковість активів (до і після сплати податків);

Поточна ліквідність: (найбільш ліквідні активи + швидко реалізованих активи) - (короткострокові пасиви + середньострокові пасиви)

Перспективна ліквідність: (повільно реалізовані активи - довгострокові пасиви)

Коефіцієнт фінансової стійкості.

Коефіцієнт абсолютної ліквідності.

Коефіцієнт терміновості: (грошові кошти і високоліквідні активи поділені на величину страхових резервів)

Коефіцієнт достатності страхових резервів (Відношення суми резервів незароблених премії на кінець звітного року і резервів збитків по страхуванню і іншому, ніж страхування життя на кінець звітного періоду до базової страхової премії, нарахованої за звітний рік (нарахована страхова премія - комісійна винагорода агентам - відрахування від страхових премій): враховується замість величини нетто-премії зовнішніми користувачами, в силу неможливості її визначення за даними звіту про фінансові результати.

Коефіцієнт залежності від перестраховування (відношення суми премій, переданих у перестраховування до загальної суми отриманих премій)

Коефіцієнт фінансової стійкості страхових операцій (сума доходів страховика за тарифний період і сума коштів в запасних фондах поділена на суму витрат страховика за тарифний період)

Показник ефективності інвестиційних операцій

Показник ефективності страхових операцій

Рентабельність страхового капіталу.

Підвищення ефективності страхової діяльності вимагає розробки і реалізації комплексу економічних, соціальних і законодавчих заходів з метою забезпечення фінансової стійкості страхових операцій в умовах нестабільної, мінливої навколишнього середовища в масштабах страхової діяльності в цілому і антикризової організації фінансової діяльності страхових компаній, що виключає втрату платоспроможності

Одним з головних умов успішного розвитку і підвищення ефективності страхування залишається загальне поліпшення економічної ситуації в країні. Разом з тим вся історія становлення та розвитку страхування показує, що, крім об'єктивних економічних умов, успіх у розвитку страхової діяльності досягається за рахунок прийняття і дотримання розумних законів, розширення соціальної основи страхування тобто завдяки ефективному державному регулюванню страхової діяльності. Більш того, законодавчим шляхом можна забезпечити і економічні передумови такого розвитку, наприклад, шляхом регулювання оподаткованої бази страхувальників і страховиків. Спільне завдання підвищення ефективності страхової діяльності можна сформулювати як розробку, прийняття та контроль виконання законодавчих та нормативних актів, що сприяють забезпеченню надійного страхового захисту всіх верств суспільства, майнових інтересів органів влади, населення та підприємств.

